

NUM CONIUGES AD ALIAS NUPTIAS TRANSIRE POSSINT, PRIORE MATRIMONIO NULO OB IMPEDIMENTUM IURIS ECCLESIASTICI

Arduum sed nec minoris momenti Leon Del Amo pertractavit problema de efficacia consensus matrimonialis naturaliter validi. Titulus eiusdem studii "La eficacia del consentimiento en el matrimonio civil de los apóstatas"¹ statum quaestionis nitide innuit. Consonum est omnibus inter perplura problemata, quae in munere pastoralis fungendo animarum pastoribus ansam praebent, huiusmodi primum obtinere locum. Clarissimus auctor problematis disquisitionem magistraliter elaboravit, et solutionem laudabiliter attingit. Submisso tamen nostro iudicio totius problematis crux alium expositulat quaestionis statum, cuius solutio universalitatis notam induit, et omnibus regionum particularium adiunctis non obstantibus, erit applicanda. Quaestionis pondus synthetizatur ad sequens quaesitum: num ius sit Ecclesiae dandi licentiam transeundi ad alias nuptias quandocumque prius matrimonium sit nullum ob impedimentum iuris ecclesiastici aut ob non observatam formam canonicam.

Praetermissa quaestione suscitata a Doctoribus de relatione inter ius divinum, naturale et positivum, et ius ecclesiasticum, quam perpulchre et sat diffuse exposuit José María Ribas Bracons², insulsum est animadvertere numquam posee ius mere ecclesiasticum iuri naturali opponere. Sane quidem est quod Christus Christo contradicere nequit, nec Christus Deo adversari unquam posset. Ecclesia ultra vires procederet, contra suum primum finem ageret, si quavis lege opposuisset iuri naturae non modo directe sed et indirecte.

Hoc autem praefixo, de conceptu fundamentalis instituti matrimonialis heic in medium proferimus ut clare appareat eiusdem essentia in ipso naturali iure radicata. Nemo non scit consortium coniugale institutum esse naturale et de cuius essentia quatuor requiri elementa et quidem sufficere, dicente ipsius Divini Auctore. Ut huiusmodi naturalis institutio vinculum producat, sequentia requiruntur et sufficiunt, nempe: diversitas sexus, consensus maritalis, unitas et indissolubilitas. Sunt quatuor elementa constitutiva conceptus essentialis matrimonii, quae a nulla potestate humana suppleri valent. Haec quadrifaria essentialis requisitio ab Ipso Divino Magistro iterum inculcatur, uti legitur apud Mattheum: "Et accesserunt ad eum Pharisei

¹ *Revista Española de Derecho Canónico*, 20 (1965) 241-266.

² *El Derecho Divino en el Ordenamiento Canónico* in *Revista Española de Derecho Canónico*, 20 (1965) 267-320.